

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

DNR-720-59(13)17/18(AK/KK)

Warszawa, 28 lutego 2018 r.

DECYZJA DNR-1/6/2018

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienki dziecięcej 300LDWBQ-9828, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę JOART spółka akcyjna z siedzibą w Bolesławcu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;

2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa, tj. sukienek dziecięcych 300LDWBQ-9828, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę JOART spółka akcyjna z siedzibą w Bolesławcu karę pieniężną w wysokości 6 000 zł (słownie: sześć tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 21 czerwca 2017 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub

„organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący sukienek dziecięcych 300LDWBQ-9828 (dalej także jako: „sukienki dziecięce”), wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę JOART spółka akcyjna z siedzibą w Bolesławcu.

Sukienka dziecięca 300LDWBQ-9828 to produkt przeznaczony dla małych dzieci w rozumieniu pkt 2.1 normy PN-EN 14682:2015-02 „*Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja*” (dalej jako: „norma”), zgodnie z którym za małe dziecko uważa się dziecko w wieku od urodzenia do 7 roku życia, co uwzględnia wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm włącznie. Produkt to sukienka bez rękawów, wykonana z tkaniny w kolorze niebiesko – białym. Dolna część sukienki jest biała i składa się z podszewki i tiulu. W pasie sukienki umieszczono sznur funkcyjny w postaci wstążki o szerokości 20 mm, która była przyszyta po bokach oraz wiązana z tyłu ubioru. Długość części zwisających mierzonych od punktu wiązania wynosiła odpowiednio: 36 cm w sukienkach o rozmiarze 128 cm, 35 cm w sukienkach o rozmiarze 116 cm i 36,5 cm w sukienkach o rozmiarze 104 cm. Od strony wewnętrznej sukienki umieszczono wszywkę z następującymi informacjami: 100% bawełna, sposób konserwacji w formie piktogramów. Na wszywce przy szyi umieszczono m. in. nazwę B&Q Kid’s. Na kartonowej etykiecie dołączonej do sukienki podano m.in.: Szachownica, sukienka dziecięca 300LDWBQ-9828, kod EAN: 2010000749388, dystrybutor JOART S.A., ul. Staszica 11a, 59-700 Bolesławiec, www.szachownica.com.pl, cena 49,99 zł, rozmiar 104, 116, 128.

W toku kontroli przeprowadzonej w sklepie „Szachownica” przy ul. Wiosennej 32 w Szczecinie, należącym do przedsiębiorcy JOART spółka akcyjna z siedzibą w Bolesławcu, inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali sukienkę ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, z uwzględnieniem wymagań powyższej normy.

Badania organoleptyczne produktu wykazały, że oceniana sukienka może stwarzać zagrożenie dla użytkowników (małych dzieci) z uwagi na zastosowanie w konstrukcji ubioru sznura funkcyjnego w formie wstążki przeznaczonego do wiązania z tyłu ubioru. Zastosowane rozwiązanie konstrukcyjne jest niezgodne z pkt 3.6.1 normy, który wskazuje, że odzież dziecięca nie powinna mieć sznurków ściągających ani sznurków funkcyjnych, wychodzących na tył ubioru lub przeznaczonych do wiązania z tyłu. Powyższa nieprawidłowość może być przyczyną nieszczęśliwego wypadku i powstania urazu w trakcie zabawy na placu zabaw, np. na skutek zaczepienia szarfy o element huśtawki lub zjeżdżalni.

Dowód: protokół i akta kontroli znak: - k. 1-26 akt kontroli Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 25 października 2017 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę JOART spółka akcyjna z siedzibą w Bolesławcu (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienek dziecięcych, wyznaczając ww. przedsiębiorcy termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. W tym samym piśmie organ nadzoru wezwał stronę postępowania do określenia, czy faktura zakupu nr 12/04/2017 z 10 kwietnia 2017 r. stanowi jedyny dokument, na podstawie którego strona postępowania zakupiła kwestionowane sukienki, a jeżeli nie, wezwał ją do przekazania pozostałych dowodów nabycia sukienek. Ponadto, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie listy dystrybutorów sukienek oraz wskazanie liczby produktów dostarczonych każdemu z nich oraz okresu, w którym produkty były wprowadzane na rynek, jak również, liczby sukienek znajdujących się w posiadaniu strony postępowania.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 25 października 2017 r. – k. 24-25 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 6 listopada 2017 r. strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, że sukienka dziecięca 300LDWBQ-9828 została zwrócona do jej magazynu centralnego jako produkt posezonalowy i nie jest obecnie przedmiotem obrotu, a jedyne egzemplarze sukienki znajdujące się na rynku to produkty zabezpieczone przez inspektorów Inspekcji Handlowej w jej sklepie w Szczecinie. Strona postępowania oświadczyła również, że jest w trakcie zbierania informacji ze wszystkich sklepów firmowych, a po ich skompletowaniu przekaże je Prezesowi UOKiK.

Dowód: pismo strony postępowania z 6 listopada 2017 r. – k. 28 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 20 listopada 2017 r. strona postępowania potwierdziła, że sukienki będące przedmiotem postępowania zakupiła na podstawie faktury nr 12/04/2017 z 10 kwietnia 2017 r. w ilości 169 sztuk. Produkty te zostały następnie wydane do niektórych sklepów firmowych (82). Sukienki były wprowadzane na rynek tylko w ofercie kolekcji letniej, a po zakończeniu sezonu zostały

zwrócone do magazynu. Ponadto, strona poinformowała, że pierwotna cena sukienek była ustalona na 49,99 zł, jednak z uwagi na fakt, że produkt został zakwalifikowany jako nierotujący, cena została obniżona do 19,99 zł i wszystkie sukienki zostały sprzedane w tej cenie, na dowód czego strona przekazała kartę towaru. Strona postępowania przekazała oświadczenia kierowników z 82 sklepów, w których oferowano sukienki, o nieposiadaniu tych produktów. Strona postępowania poinformowała również, że w jej magazynie znajduje się 7 sukienek, a kolejne 5 produktów, zabezpieczonych przez Inspekcję Handlową, znajduje się w oddziale w Szczecinie. Strona postępowania zobowiązała się do utylizacji w/w produktów po ich zwolnieniu spod zabezpieczenia. Jednocześnie, strona poinformowała organ nadzoru, że nie otrzymała skarg ani reklamacji na sukienki będące przedmiotem postępowania.

Dowód: pismo strony postępowania z 20 listopada 2017 r. – k. 29-120 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 18 grudnia 2017 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że próbki zabezpieczone w toku kontroli inspektorów Inspekcji Handlowej w oddziale w Szczecinie zostaną zwolnione po zakończeniu toczącego się postępowania. W związku z powyższym, aby organ nadzoru mógł uznać, że strona wyeliminowała zagrożenie stwarzane przez sukienki dziecięce 300LDWBQ-9828, powinna przekazać dowód zniszczenia 7 sukienek znajdujących się w jej magazynie jeszcze przed zakończeniem tego postępowania. Ponadto, Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że z akt kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Inspekcji Handlowej wynika, iż sukienka dziecięca była oferowana konsumentom w cenie 49,99 zł, taka cena została bowiem umieszczona na etykiecie dołączonej do produktu. Prezes UOKiK wyjaśnił, że z przekazanego wydruku komputerowego nie wynika, kiedy cena sukienki została obniżona i nie stanowi on potwierdzenia, że produkt był w rzeczywistości oferowany w obniżonej cenie, tj. 19,99 zł. W związku z powyższym, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przedstawienia wszelkich dowodów, które potwierdziłyby powyższą okoliczność (np. wykazu paragonów), pod rygorem uznania, że sukienki dziecięce były oferowane w cenie ustalonej przez inspektorów Inspekcji Handlowej w toku kontroli w sklepie w Szczecinie. W tym samym piśmie organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 18 grudnia 2017 r. – k. 121 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z 9 stycznia 2018 r. strona postępowania przekazała fakturę nr 27/01/2018 z 9 stycznia 2018 r. potwierdzającą zniszczenie 7 sukienek. Ponadto, strona postępowania przekazała wykaz paragonów, z którego wynika, że 83 sukienki zostały sprzedane za 49,99 zł w okresie od 19 kwietnia 2017 r. do 8 lipca 2017 r., 25 sukienek sprzedano za 29,99 zł w okresie od 10 lipca 2017 r. do 23 lipca 2017 r., a 49 sukienek – za 19,99 zł w okresie od 24 lipca 2017 r. do 27 sierpnia 2017 r. (łącznie 157 sukienek).

Dowód: pismo strony postępowania z 9 stycznia 2018 r. – k. 126-131 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca JOART spółka akcyjna z siedzibą w Bolesławcu wprowadził sukienki dziecięce 300LDWBQ-9828 na rynek. Pomimo, iż strona postępowania wskazała na etykiecie produktów, iż pełni rolę dystrybutora, a sukienki zakupiła od innego przedsiębiorcy prowadzącego działalność na terenie Polski (na podstawie faktury nr 12/04/2017 z 10 kwietnia 2017 r.), Prezes UOKiK uznał, iż zachodzą przesłanki do uznania jej za producenta w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit a) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie. Na etykiecie dołączonej do produktu znajdują się dane przedsiębiorcy będącego stroną postępowania oraz logo „Szachownica”, którym oznaczone są również sklepy firmowe tego przedsiębiorcy.

Dowód: faktury zakupu sukienek – k. 117 akt postępowania Prezesa UOKiK; sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 4 oraz zdjęcia sukienki – k. 19-21 akt kontroli Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego

zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 14682:2015-02 jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa sukienek z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanych sukienek stanowiły wyniki badań organoleptycznych tego produktu, przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej. W wyniku przeprowadzonej oceny organoleptycznej inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że sukienka posiada sznur funkcyjny w postaci wstążki wiązanej z tyłu ubioru w pasie, co narusza wymagania określone w pkt 3.6.1 normy. Powyższe nieprawidłowości mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia lub życia dzieci, ponieważ podczas typowego zachowania i aktywności dzieci w czasie zabawy na placu zabaw może nastąpić zahaczenie czy też owinięcie się sznurka o wystające elementy (np. zjeżdżalnię, huśtawki), co w konsekwencji może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowane sukienki nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia jej użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania zakupiła 169 sukienek, z czego sprzedała konsumentom 157 produktów za

pośrednictwem swoich sklepów firmowych. W toku niniejszego postępowania jego strona przedstawiła oświadczenia kierowników sklepów, w których oferowała kwestionowane sukienki, o nieposiadaniu tych produktów w ofercie handlowej, podkreślając, że były one oferowane w sezonie letnim i po jego zakończeniu zostały wycofane do magazynu centralnego. Strona postępowania przedstawiła również fakturę nr 27/01/2018 z 9 stycznia 2018 r. potwierdzającą zniszczenie 7 sukienek znajdujących się w jej magazynie i zobowiązała się do zniszczenia 5 sukienek zabezpieczonych w toku kontroli Inspekcji Handlowej w jej sklepie w Szczecinie, po ich zwolnieniu z zabezpieczenia.

Mając na uwadze dowody przekazane przez stronę postępowania, organ nadzoru uznał, że usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez sukienki dziecięce 300LDWBQ-9828, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż sukienki dziecięce 300LDWBQ-9828 nie spełniają wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca JOART spółka akcyjna z siedzibą w Bolesławcu naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez te podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy, co oznacza, że ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości naruszeniom przepisów ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za ich naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez nią na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98: *„Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność”*).

W niniejszym postępowaniu za główną okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, iż wobec strony postępowania były już wcześniej prowadzone postępowania na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, których przedmiotem była odzież dziecięca. W opinii Prezesa UOKiK fakt ten świadczy o tym, że strona postępowania powinna być świadoma ciężących na niej obowiązków oraz zakazu wprowadzania na rynek produktów niespełniających wymagań w zakresie bezpieczeństwa (decyzje Prezesa UOKiK: nr DNR-1/54/2014 z 14 lipca 2014 r., nr DNR-1/54/2015 z 23 czerwca 2015 r., nr DNR-1/12/2016 z 29 stycznia 2016 r., nr DNR-1/97/2016 z 2 września 2016 r. oraz nr DNR-1/12/2017 z 27 stycznia 2017 r.). Co więcej, strona postępowania powinna również wykazywać się zwiększoną świadomością w zakresie wymagań dotyczących tej grupy produktów. Kolejną okolicznością przemawiającą na niekorzyść strony postępowania jest fakt, iż wprowadzone przez nią na rynek sukienki są produktem przeznaczonym dla dzieci, a więc grupy konsumentów która – zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – podlega szczególnej ochronie.

Za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał brak skarg i reklamacji dotyczących kwestionowanego produktu oraz fakt, iż strona postępowania podjęła współpracę z organem nadzoru – przedłożyła bowiem dowody potwierdzające, że kwestionowanych sukienek nie ma na rynku. Ponadto, na korzyść strony postępowania organ nadzoru uwzględnił również krótki okres wprowadzania tych produktów na rynek (kwiecień – sierpień 2017 r.) i niewielką liczbę produktów wprowadzonych na rynek (157 sztuk).

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. W niniejszej sprawie kryterium pomocnicze przy ustalaniu wysokości kary stanowiła korzyść majątkowa, jaką strona postępowania osiągnęła ze sprzedaży 157 sukienek, które nabyli

konsumenci w sklepach firmowych należących do strony postępowania. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy wynika, iż kwestionowana sukienka oferowana była konsumentom w trzech różnych cenach – 49,99 zł; 29,99 zł oraz 19,99 zł), a zatem jako średnią cenę sprzedaży organ nadzoru przyjął kwotę 33, 32 zł. W konsekwencji Prezes UOKiK uznał, że przychód ze sprzedaży 157 sztuk produktów wyniósł 5 231,24 zł.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy podkreślić, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi zaledwie 2 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego – zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów – 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i

Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiszczyć wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiszczyć wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

- 4) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 5) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w

Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sadowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 6) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak

